

[Kurt Brauer.]

hensyn til den almindelige kundes vilkår, bringer mig videre til det sidste spørgsmål, som jeg kunne tænke mig at kommentere herfra. Det er stadigt og stadigt blevet nævnt, at postvæsenet skal drives efter forretningsmæssige principper. Jeg må sige, at jeg frygter, at dette princip efterhånden er blevet drevet så vidt, at det er gået ud over den almindelige borger. Det er, som om det er det enkelte led og ikke helheden, det er postvæsenet som sådan og ikke samfundet, der skal drives efter forretningsmæssige principper. Det er, som om ministeren her glemmer de gode ord og toner, som vi har haft fremme i andre debatter. Her tænker jeg særlig på debatten om trafik og debatten om DSB, hvor jeg har hørt ministeren som en ivrig fortaler for, at man ikke isoleret kan betragte disse sektorer eller deres konkurrenter, når man skal vurdere, hvilke fordele man har, og hvilke ulemper man står over for.

Vi vil være at finde blandt modstanderne af den udvikling, som går ud over de ansatte, og som går ud over den almindelige kunde. Det er efterhånden blevet sådan, at hvis man skulle vurdere det rent forretningsmæssigt, så er det vel et spørgsmål, om man ikke selv skulle hente sine breve henne på postkontoret. Og når det er slået fast, var det så ikke en idé at lade almindelige mennesker selv rejse hen til afsenderen og hente brevet eller lade afsenderen rejse hen til modtageren? Det er den udvikling, der ligesom er ved at komme i gang — til ubodelig skade for folks tillid til væsenet og til ubodelig skade for de ansatte, som har deres levebrød dér.

Det er vist ikke helt den udvikling, ministeren egentlig står for, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke ministeren kan finde veje til at få ryddet op i hele denne forretningsmæssighed, som hyldes så tit, hver gang postvæsenet kommer på tale.

Poul H. Møller (KrF):

Vor ordfører i denne sag, hr. Svend Erik Sørensen, har desværre ikke haft mulighed for at være til stede her i dag, og derfor skal jeg ganske kort på kristeligt folkepartis vegne sige, at vi finder det aldeles rimeligt, at man nu har revideret denne gamle lov, og mener også, det er et godt stykke arbejde,

der er lagt i det, men der er forskellige småting, som vi nok vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet, som vi vil tilsige vor villige medvirken i.

Jeg er faldet over en ganske lille ting, som står i § 10: „Anvendelse af det kronede posthorn som kendetegn er forbeholdt postvæsenet.“ Jeg hilser med glæde, at man altså ikke i postvæsenet tænker på at tage kronen væk, som man har gjort i andre etater. I øvrigt er der en anden ting, som flere ordførere også har været inde på, nemlig bemyndigelsen til ministeren til at fastsætte taksterne for benyttelsen af postvæsenet; det sætter vi et lille spørgsmålstegn ved, men tilsiger altså vor villige behandling i udvalget.

Fuglsang (DKP):

Vi finder det naturligvis meget rimeligt, at en lov, der er så gammel som den, der her er tale om, bliver ændret og fornyet, men vi er ikke ubetinget tilfreds med den fornyelse, som dette lovforslag indebærer.

Som helhed må et sådant forslag — og det gælder vel alle de love, vi behandler herinde — vurderes ud fra den udvikling, som faktisk har fundet sted, og i dette tilfælde inden for postvæsenet. Ved at se på denne praksis får man jo også et lille indtryk af, hvordan lovens bestemmelser og bemyndigelser vil blive fortolket i fremtiden og omsat i praksis, og netop disse praktiske erfaringer gør, at vi i hvert tilfælde over for betydelige dele er skeptiske over for forslaget — denne skepsis gælder dog ikke det med kongekronen; det er jeg ret ligegyldig over for.

Vi må erkende, at i de mange år, der er gået, er der skabt en række tekniske og praktiske muligheder for at gøre postvæsenets servicefunktioner bedre og billigere og også for at gøre arbejdsforholdene inden for postvæsenet mere tilfredsstillende, men disse muligheder er ikke blevet udnyttet, og jeg er ikke sikker på, at dette lovforslag vil fremme udnyttelsen af disse muligheder.

Der er visse ting, jeg godt kunne have tænkt mig. Jeg kunne f. eks. godt tænke mig en lidt mere vidtgående ændring af postgirobestemmelserne end ændringen af det lille ord „kan“ til „skal“; jeg kunne godt tænke mig en udvidelse af dets virkeområde: det er jo mange, mange penge, der går